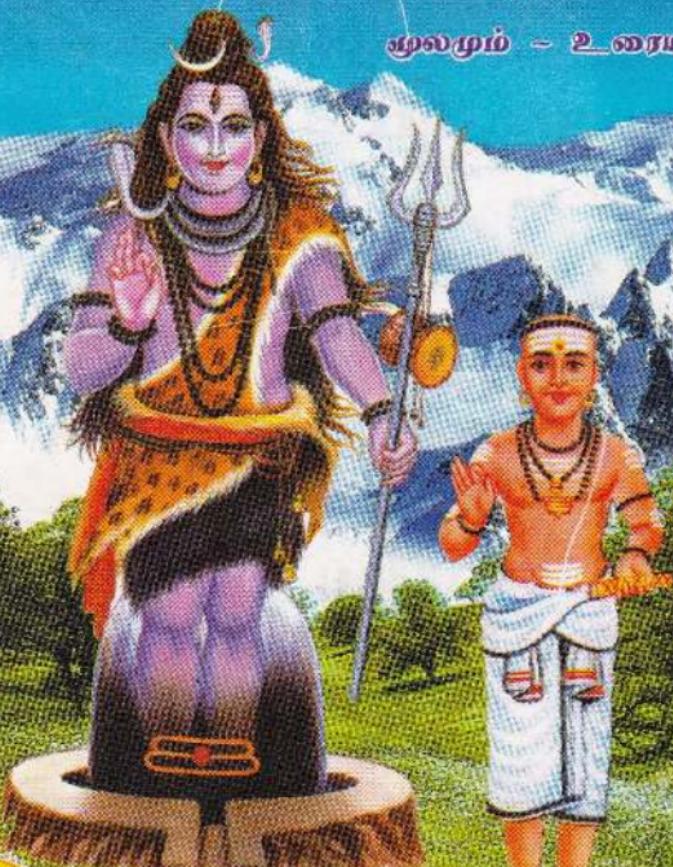

திருவெம்பானை

திருப்பள்ளியெழுச்சி

கஷதம் - உரையும்

அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்

221. செட்டியார் கெட்டு, கொழும்பு 1
தொலைபேசி : 2334004

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

**திருவெம்பானை
திருப்பள்ளியழுச்சி**

மூலமும் உரையும்

அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்

320, செட்டியார் தெரு

கொழும்பு - 11

தொலைபேசி 2334004

விலை 15/-

தொகுப்பாசிரியர்

ஆற்முகம் கந்தையா

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய
வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்குன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே

ஏதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

கருத்துரை.

பெண்ணே, சோதியான சிவபெருமானை நாங்கள் பாடுவதைக்
கேட்டபின்பும் நீ தூங்குகின்றாயே! அவ்வளவு உணர்ச்சியற்று
கொடுஞ் செவியா உன் செவி? இதோ பார். சிவபிரானை
நாங்கள் வாழ்த்தும் ஒலி கேட்டவுடன் ஒருத்தி அறிவிழந்து
படுக்கையில் அவலமாய் கிடக்கிறாள்! அப்படியிருக்க உன்
நிலை இதுவோ?

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனன்யோ நேரிழையாய்
நேரிழையிர்

சீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏகம் இடமீதோ விண்ணேர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் நம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆழேலோர் எம்பாவாய்

கருத்துரை

பெண்ணே, சிவபிரானிடம் அன்பு வைத்து இராப்பகலாக அவன் சிறப்பை நாம் பேசியிருப்பது எப்போது? படுக்கையிலேயே பற்றுக் கொண்டாயா என்கிறாள் ஒருத்தி, அதற்கு உறங்கியவள் கூறுகிறாள், தோழிகளே, சீ இப்படியும் சில பேசுவதோ? விளையாடும் இடம் இதுவா? என்கிறாள். தோழியர்கள் கூறுகிறார்கள், பெண்ணே. சிவபிரானுக்கு நம் அன்பு எத்தகையது, நாம் யார்? தெரியுமா? அறிவாயாக.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் நள்ளுற்த
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் சசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதிர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடமை எல்லாம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

பெண்ணே, முன்பு சிவபிரானை நாக்குளிர்ப் பலவாறு புகழ்ந்து
 பேசிய நீ இன்று தூங்கியவளாய்க் கதவு திறக்காதிருக்கிறாய்
 ஏன்? என்கிறார்கள் தோழிகள், அதற்கவள், சிவபக்தியுடையீர்,
 புது அடியோமாகிய எங்களைச் சிறுமை போக்கி
 ஆட்கொண்டால் தீங்கா? என்கிறாள். அதற்கவர்கள் உன்
 அன்பு எவ்வளவு என்பதெல்லாம் நாங்கள் அறியோமோ, மனம்
 தூயவர்கள் விஷமுண்ட இறைவனைப் பாடார்களோ?
 இவ்வளவும் வேண்டியதுதான் எங்களுக்கு!

ஒண்ணித் திலநகையாம் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணைக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கிணியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்ளெங்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் ருறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாம்.

கருத்துரை

பெண்ணே, இன்னும் உனக்குப் பொழுது புலரவில்லையோ?
 என்கிறார்கள் தோழிகள், அதற்கவள் எல்லாத் தோழியரும்
 வந்தார்களா? என்கிறாள், தோழிகள் நாங்கள் எண்ணிச்
 சொல்கிறோம் அதற்குள் தூங்கிக் காலத்தை வீணாக்காதே,
 அன்றி வேதப் பொருளான இறையைப் பாடி உருகும் நாங்கள்
 எண்ணமாட்டோம். நீயே எண்ணிக் குறைந்தால் தூங்கப்போ
 என்கிறார்கள்.

மால்ரியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போலந்திவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க னேபேசும்
 பாலூரு தேன்வாய்ப் படிந் கடைத்திறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சலமும் பாடச் சீவனே சீவனேயென்று
 ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்கான்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்,

கருத்துரை

பெண்ணே, மாலயன் அறியா மாதேவனை நாம் அறிவோமென்று
 பொய் பேசும் நீ வஞ்சனையுள்ளவளே! கதவைத் திறப்பாயாக!
 அத்தகயவனுடைய வாடுவத்தையும் குணத்தையும் பாடும்
 எங்கள் குரல் ஒசையைக் கேட்டும் விழிக்காதவளே! இதுவோ
 உன் தன்மை.

மானே நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புற்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தென்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டஞ்சும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

பெண்ணே! நேற்று நீ எங்களை நாளை நான் வந்தெழுப்புவேன் என்றாயே! அது போன திசையைச் சொல்லு. இன்னும் விடியவில்லையோ? தானாக வந்து ஆட்கொள்ளும் சிவன்றாளைப் பாடிவரும் எங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லாய், உருகாய்? இது உனக்குத் தகுமா? எம் பெருமானைப் பாடுவாயாக.

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமர்
 உன்னற் கரியான்ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாள்ள நாழன்னந் தீசேர் மெழுகாப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னழுதென்
 பெல்லோழுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந்
 துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடைத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

கருத்துரை

பெண்ணே, இதுவும் சில விளையாட்டுப் போலும், சிவபிரானின் சின்னங்களின் ஒலி கேட்டால் சிவனென்று கூவுவாய், தென்னா என்றால் தழல்பட்ட, மெழுகாவாய்! ஆனால் இன்று நாங்கள் தனித்தனியே அவன் புகழ்பாடுணோம். கொடுமன மங்கைபோல் தூங்கிகிடக்கிறாய்! உறுக்கத்தின் தன்மை இதுவோ?

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பியாருள்கள் பாடனோம் கேட்டலையோ
 வாழயீ தென்ன உறக்கமோ வாய்த்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆழாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழை பங்காளனையே பாடேலேர் எம்பாவாய்

கருத்துரை

பெண்ணே, கோழியும் பறவையும் கவி ஓலிக்கின்றன. விடியல்
 சங்கு முழங்குகிறது. பெருமானுடைய புகழ் நாங்கள்
 பாடனோம் நீ கேட்கவில்லை. இதென்ன தூக்கம் உனக்கு?
 வாய் பேசாதவளே! ஆழியான் மீது அன்புடமைத்திறும்
 இவ்விதமோ? ஏழையின் தோழனான ஈசனைப்பாடுவாயாக.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமைப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிராணாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே
பாங்காவோம்.

அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையேயெயக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

முன்னதாய் பழம்பொருள்களுக்கும் பழமையான பொருளே! பிற்பட்ட புதுமைப் பொருளுக்கும் அவ்விதமே புதுமைத் தன்மையனே! உனினைத்தலைவனாக ஆடைந்த அடியோக்கள் அடியார்களின் பாதங்கள் பணிவோம். உதவியாவோம். அவர்களே எம் கணவர் ஆவார். அவர்கள் சொன்ன பணியில் அடிமையாய் வாழ்வோம். இந்தவகை எமக்கருளினால் எக்குறையும் இல்லாதவராவோம்.

பாதாளம் ஏறினுங்கீற் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுறுந் துதித்தாலும்
உதாலவா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்

கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணைப்

பிள்ளைகாள்

ஏதவனுர் ஏதவன்பேர் ஆருந்றார் ஆரயலார்

ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

கருத்துறை

சிவபிரான், கோயில் பெண்களே, மேலும் கீழும் கணிக்க
முடியாத முடிவுடைய பொருள் அவன், உடலில் ஒருபாதி
தேவி, ஒரே உருவுடையவன்ல்லன். வேதமும், விண்ணமும்,
மண்ணும் புகழ்ந்தாலும் புகழின் அளவு கடந்தவன்: அடியவர்
உள்ளத்தினன். அவன் ஊர் எது? அவன் பேர் என்ன? உற்றார்
யார்? அயலார் யார்? அவனைப் பாடும் தன்மை எது
சொல்லுங்கள்.

மொய்யார் தடம்பாய்கை புக்கு முகேவரன்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடி யோம் வாற்றந்தோங்காண் ஆராழல்போற்
 செய்யாவென் ணீநால் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கன் மடந்தை மணவாளா
 ஜயாந் ஆட்கொண் டருஞும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகை யெல்லாம்
 உய்ந்தாழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய்

கருத்துரை

சிவபெருமானே உன் வழியடிமைகளான நாங்கள் தடாகத்தில்
 நீராடி உன் பாத மலர்களைப் பாடி வாழ்கின்றோம். ஜயா நீ
 அடியார்களை ஆட்கொள்ஞும் விளையாட்டின் நற்கதி
 சேருவோர் செல்லும் வழிகளில் சென்றோம். முடிவுற்றோம்.
 தவறாமல் எம்மைக்காப்பாயாக.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாரும்

தீர்த்தன்றி ரில்லைச்சிற் நம்பலத்தே தியாருங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயழும் எல்லோழுங்

காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்க்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைந் ராடேலோர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

பெண்ணே, சிவபிரானுடைய ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் -
என்னும் முத்தொழல் விளையாட்டுச் சிறப்பினை நாம் கூறி,
பொய்கையில் நீராடி வணங்கி விளையாடுவோமாக!

பைங்குவளைக் கார்மல்ரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலீனால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மழுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

கருத்துரை

பெண்டிர்களே, நம் சிவபெருமானும் உமையம்மையும் போன்ற
 நிலையில் உள்ளதான் இந்தப் பொய்கையில் நாம் நீராட
 விளையாடுவோமாக. குவளை உமைக்ககும், கமலப்பைம்
 போது - சிவபிரானுக்கும், குருகினம் சிவபிரானின் குருக்கத்தி
 மலர்மாலைக்கும்- தேவியின் சங்க வளையல்களுக்கும்,
 அரவம் - பொய்கையின் ஒலிக்கும், மலர் - அடியார்கள் மும்
 மலத்துக்கும் உவமைகள்.

காதர் குழையாடப் பைம்புன் கலனாக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழையாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாட
 வேதப் பொருள்பாட அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாட
 ஆதிதிறம்பாட அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெருத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாட ஆடேலேர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

பெண்டிர்களே, சிற்றம்பலத்தையும் வேதப்பொருளையும்
 அப்பொருளாய் நிற்கும் ஈசனையும் அவன் ஒளித்திறத்தையும்,
 அவன் முடிமாலையையும் ஆதியந்தமான நிலையையும் பாடி
 அஞ்ஞானத்திலிருந்து நம்மை வேறுபடுத்திக் காத்த
 அம்மையின் பாதத்திறத்தையும் பாடி நீராடுவோமாக.

ஒரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிக்கர
 நீரொருகால் ஒவா நெருந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்
 பணியாள்
 பேரரையற் கின்ஙனே பித்தொருவர் ஆழாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்
 வித்தகர்தாள்
 வாருநுவப் பூண்முலையர் வாயார் நாம்பாடி
 ஏருநுவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலேர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

பெண்டிர்களுள் ஒருத்தி எம்பெருமான் என்று ஒவ்வோர் சமயம்
 கூறியவளாக சிவபிரானின் சிறப்பை இடைவிடாமல் கூறுகிறாள்.
 மன மகிழ்ச்சி மிகுதலால் இடைவிடாது கண்ணீர் விடுகிறாள்.
 நிலத்தில் எழுந்திருக்காமல் ஒரே முறையாக வணங்கிக்
 கிடக்கிறாள். வானவர்களையும் வணங்காள். இவ்வாறு நம்
 பெருமானிடம் அவள் பித்துக் கொண்ட தன்மையையும்
 ஆட்கொள்ளும் எம் பெருமானின் பாதங்களையும் வாயாரப்
 பாடி நீராடுவோமாக!

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையான்
 என்னத் தீகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள்
 இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி தீருவடி மேற்
 பொன்னஞ் சீலம்பிற் சீலம்பித் தீருப்புருவாம்
 என்னச் சீலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவன்நமக்கு முன்கூரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

மழையே, காருக்கு முன் கடல் நீர் அருந்தி எம் பெருமாட்டி
 உமையின் உடல் போல நீலமாகி அம்மையின் இடைபோல்
 மின்னி அம்மையின் பாதச்சிலம்பு போல் முழங்கி அம்மையின்
 பிரிவிலா அரன் தம் அடியார்க்கும், அம்மை நமக்கும் அருள்
 சுரப்பது போல், மழை பொழிவாயாக.

செங்க ணவன்பால் திசைசுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கன் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

கருத்துரை

பெண்ணே, திருமாலிடமும், பிரமணிடமும், பிறதேவரிடமும்
 இல்லாத பேரின்பத்தை, நாம் அடையும் பாடியாக நம்மைக்
 குற்றம் நீக்கி ஆதரித்து நம் இல்லங்கள் தோறும் வந்து தம்
 பாதங்களைத் தரிசிக்க அருளிய சிவபிரானைப் பாடி
 நீராடுவோமாக.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலன் சென்றிஹைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணிததொகைவீற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிரவந்து கார்கரப்பத்

தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்

விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரழுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணேயிப்பும்புனல்பாய்ந்தாடேலேர் எம்பாவாய்

கருத்துரை

எம் பெருமானது பாதங்களில் வணங்கும் தேவர்களின்
முடிமணியோளி குன்றினாற் போல் கதிரவன் தோன்ற
இருமறைய, உடுக்கள் ஒளி மறைய நின்ற பெருமானின்
பாதங்களைப் பாடி நீராடுவோமாக.

உங்கையிற்பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கு அப்பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கேற்றிலை ஞாயிறைமக் கேலோர் எம்பாவாய்

கருத்துரை

பெருமானே, பயந்தால் ஒன்று கூறுவோம் கேட்பீராக உன்
 பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்ற பழஞ்சொல்லை
 புதுப்பிக்கின்றோம். எம் தோல்கள் உன்னடியாக்கே உரியன்.
 எம் கைகள் உன்னடியார் திருப்பணியே செய்க. இரவும்
 பகலும் யாம் உன்னையன்றி ஒன்றும் காணாதொழிக. இந்தத்
 தன்மையை எமக்கருளினால், பெருமானே கதிரவன் எங்கே
 உதித்தால் எமக்கென்ன?

போற்ற அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்ற அருளுகநின் அந்தமானு செந்தவிரகள்

போற்றியெல் வாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்ற யெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் புங்கழல்கள்

போற்றியெல் வாவுயிர்க்கும் ஈராம் இணையடிகள்

போற்றியால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்

போற்றியாம் உய்யாழுட் கொண்டநுங் பொன்மலர்கள்

போற்றியாம் மார்கழி ராடேலேர் எம்பாவாம்.

கருத்துரை

பெருமானே, காப்பாற்றுக, ஆதியாயும் அந்தமாயுமுள்ள பாதங்கள் காக்க, தோற்றம், காப்பு, அழிவு மூன்றுக்கும் காரணமான பாதங்கள் காக்க, மால் பிரமன் காணாத பாதங்கள் காக்க, நாங்கள் உய்ந்து பிழைக்க ஆட்கொண்ட ருஙும் பாதங்கள் காக்களன்றும் நாம் நீராட மார்கழி நீருக்கு வணங்குவோம்.

குறிப்பு

வீதியில் சேர்ந்து செல்லும் பல பெண்கள் தம் தோழியரைத் துயிலெழுப்பி மார்கழி நீராட அழைத்துச் செல்லும் காட்சிகள் பல படியாகச் சித்தரித்துக் காட்டப் பெறுகின்றன. பாவை நோன்பு - மார்கழி நோன்பு - காத்தியாயனி விரதம் என்பதுமாம்.

திருப்பள்ளி எழுச்சி

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
(திரோதான சுத்தி - மறைப்பு நீக்கம்)

யோந்தின் வாழ்முத ஸகிய பொருளே

புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எற்றிகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதற்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்கூழும்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்ஸமை யுடையாய்
எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தரு ஓயே.

பொழிப்புரை

தாமரை மலர்கின்ற வயல் குழந்த திருப்பெருந்துறைச்
சிவபெருமானே! என் வாழ் முதலே! ரிஷைக் கொடியுடையாய்!
என்னையும் உடையவனே! காப்பாற்றுவாயாக பொழுது
புலர்ந்தது தங்கள் திருவடியில், அவ்வடிகளை ஒத்த
பூக்களால், அர்ச்சனை செய்து, திருமுகத்தில் அரும்பும்
புன்னகையைக் கண்டு மகிழ்ந்து, வணங்கி நிற்கிறோம்.
ஆதலால் துயிலுணர்ந்து பள்ளியினின்றும் எழுந்தருள்வீராக.

அருணன் இந் திருத்திசை அனுகினன் இருள்போய்
 அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
 கருணையின் சூரியன் எழவெழ நயனக்
 கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங்கண்ணாம்
 திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
 திருப்பெருந் துறையறை சிவபெருமானே
 அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
 அலைகட வேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொழிப்புரை

திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! அருள் நிதியை(அருள் போல்) பொழியும் ஆனந்த மலையே! அலைகடலே! அருணன் கிழ்திசைச் சேர்ந்தான். இருள் நீங்கிற்று உன் திருமுகத்தில் எழும் கருணையைப்போல, சூரியன் உதித்து எழுந்து மேலே செல்லச் செல்ல, உன் கண்ணைப்போல நறுமலர்கள் மலருகின்றன. அழகிய அக்கண்ணை ஒத்த வண்டுக் கூட்டங்களும் சப்திக்கின்றன. இவற்றைக் கவனித்து பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்

ஒவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து

ஒருப்படிகள்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவநற் செற்கழல் தாளினை காட்டாய்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே

யாவரும் அறிவரி யாய்ளமக் கெளியாய்

எம்பெருமான்யள்ளி எழுந்தருளாயே.

பொழிப்புறை

யாவர்க்கும் அறிதற்கரியவனாய் எங்களுக்கு எளியனாகும் திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! கோழி, குயில், நீர்ப்பறவைகள் இவையெல்லாம் கூவுகின்றன. சங்குகள் முழங்குகின்றன. நட்சத்திரங்கள் மறைகின்றன. குரிய வெளிச்சம் தோன்றுகின்றது. எங்களுக்கு விருப்பத்துடன் உன் பாத தரிசனத்தைத் தரவேண்டி பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

இன்னிசை விணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணையலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலிகூப்பினர் ஒருபால்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்நுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பொறிப்புரை

என்னையும் ஆட்கொண்டு அருள்புரியும் திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! உன் சந்நிதியில் ஒருபக்கம் வீணையும் யாழும் இசைக் கின் றார் கள் ஒருபக்கம் வேதத் தையும் தோத்திரத்தையும் சொல்லுகிறார்கள், மற்றொருபக்கம் கையில் தொடுத்த பூமாலையை வைத்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள் இன்னொரு பக்கம் தொழுபவரும் அழுபவரும் (பரவசத்தால்) உடல் நடுங்குபவருமாக பிறிதொருபக்கம் தலைமேல் கைகூப்பியவருமாக நிறைந்துளர். இந்த நிலையில் அடியேனை ஆட்கொண்டருள, பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

புதங்கள் தோறும்நின் நாயனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் என்றினைப் புலவேர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம் உனைக் கண்ட ஸ்வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக்கும் அறியாம் எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெதம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

பொழிப்புரை

குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறைக்கு
 அரசே! சிந்தனைக்கும் எட்டாதவனே! உன்னை “எல்லாப்
 புதங்களிலும் இருக்கின்றாய் உனக்கு தோற்றமுமில்லை
 அழிவுமில்லை” எனப்புலவர்கள் பாடி ஆடுவதல்லாமல்,
 உன்னை நேரில் கண்டவர்களைக் கேட்டறியோம். எங்களுக்கு
 காட்சி தந்து குற்றங்களை நீக்கி அருள்பவனே! பள்ளி
 எழுந்தருள்வீராக.

பப்பற விட்டிருந் துணைம்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 கைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கிண்மணை வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சீவுபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெழை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொழிப்புரை

தாமரை மலர் கின்ற குளிர் நத வயல் சூழ் நத
 திருப்பெருந்துறைச்சிவபெருமானே! உமையாள் மணாளனே!
 துறவிற் சிறந்த நின்னடியார் தம் பாச வினையை அறுத்து,
 நாயகி பாவங் கொண்டு உன்னை வணங்குகிறார். எங்களுக்கு
 பிறவித்துயர் நீக்கி அருள் புரியுமாறு, பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

அதுபழச் சுவையின அழிதன அறிதற்கு
 அரிதன எரிதன அமரநும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்முகொன் டிங்கொழுந் தருஞும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுள்ளைப் பணிகொஞும் மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொழிப்புரை

தேன்சொரியும் சோலை குழந்த திருவுத்தரகோச மங்கைக்கும்
 திருப்பெருந்துறைக் குந் தலைவனே! நீ சுவையிற் பழுமும்
 அமுதும் போன்றவை நீ தேவருக்கும் அறிதற்கு அறியனாயும்
 அன்பர்க்கு எளியனாயும் இருக்கின்றாய் உன் உரு இன்னது,
 உன் தன்மை இன்னது என்று நாங்கள் அறியும் வண்ணம்
 பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அஞ்சிலர் யாவர்மற் றஜிவார்
 பந்தணை விரலியும் நீயுறின் ணடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டி
 திருப்பெருந் துறையிறை கோயிலும்காட்டி
 அந்தணை னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆராமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொழிப்புரை

நிறைந்த அமுதம் போன்றவனே! உலகிற்கு, முதலும், நடுவும்,
 அந்தமும் ஆனவனே! உன் தன்மையைப் பிரம்மன், விஷ்ணு,
 ருத்திரன் மூவரும் அறியவில்லை, வேறுயார் தான்
 அறியக்கூடும்? பந்து பழகும் கையையடைய தேவியும் நீயுமாக
 அடியார் குடிசைகளிலெல்லாம் எழுந்தருஞ்வீர்கள். இங்கு
 எனக்கு உன் தழல் போன்ற திருமேனியையும்,
 திருப்பெருந்துறைக் கோயிலையும், அந்தணைாய் (குரு
 மூர்த்தியாய்) தரும் கோலத்தையும் காட்டி ஆட்கொண்டாய்
 மேலும் அருள் செய்யப் பள்ளி எழுந்தருள்வீர்களாக.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டார்
 விழுப்பொரு னேன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்வூல குக்குயி ராணாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொழிப்புரை

விண்ணிற் ரேவர்களுக்கும் அறியாச் சிறப்புடையாய் !
 இப் புவியில் வந் து தொண் டராகிய எங் களை
 வாழச்செய்கின்றாய் எங்கள் கண்களிற்குக் காட்சிதந்து.
 தேனும் அமுதும் கரும்பும் போல இனிக்கின்றாய் அன்பர்கள்
 மனதில் உயிருக்குயிராய் இருக்கின்றாய் எங்களுக் கருள்
 செய்ய பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாயையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் நோம் அவ மேஇந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்த்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆடசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாம்
 ஆரம் தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொறிப்புரை

திருப்பெருந்துறையில் உறைபவனே! அமுதம் போன்றவனே! பூமியிற் பிறவாததனால் தங்கள் வாணாள் வீணாகிறது. இந்தப் பூலோகம் சிவபிரான் அருளால் மக்கள் உய்யுமிடம். என்று நினைந்து திருமாலும் பிரமனும் இப்பூமியில் பிறக்க பெருவிருப்பங் கொண்டுள்ளனர். இந் நிலையில் எங்கட்கருள் செய்வதற்கென்றே உன் மலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும், இப்புவியில் போந்தருள வல்லவனே! பள்ளி எழுந்தருள்வீராக.

விலை ரூபா 15.00